

РЕШЕНИЕ

№ 1454

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10855** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Ц. К. К. чрез адв. Д. М. срещу решение постановено по н.а.х.д. № 3919/2022г. на СРС, НО, 94-ти състав в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-001092/16.02.2022 г. издадено от Началник сектор към ОПП, СДВР, в частта му, с която на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 ЗДвП на Ц. К. К., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП. В самата жалба не са изложени конкретни твърдения в какво се изразява незаконосъобразността на атакуваното решение. С допълнително представена писмена молба са изложени твърдения за недоказаност на санкционираното нарушение. Претендират се разноси

В съдебно заседание, касаторът, редовно призван, не се явява лично и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор в СДВР – отдел Пътна полиция, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Х.

Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Пред касационната инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК, като настоящият състав, възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил наказателно постановление № 22-4332-001092/16.02.2022 г. издадено от Началник сектор към ОПП, СДВР, в частта му, с която на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 ЗДвП на Ц. К. К., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП.

Следва да бъде отбелязано, че наведените пред настоящата инстанция възражения са такива по необоснованост на атакуваното решение. Необосноваността не е касационно основание и не само защото не е посочена сред основанията по чл. 348, ал. 1 от НПК, към който изрично препраща чл. 63в от ЗАНН, а и защото в същността си тя е относима към съдилищата по фактите, какъвто действащ като касационна инстанция този съд не е.

Съдът не установява при постановяване на решението си районният съд да е допуснал и процесуално нарушение при формиране на вътрешното си убеждение като са спазени процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност, че именно санкционираното лице е водач на лек автомобил марка „Рено“, модел „М.“ с ДК [рег.номер на МПС] и същият е управлявал МПС без поставен предпазен колан, като наведените в тази насока възражения са несъстоятелни. Същите са получили задълбочен и правилен отговор от разгледалия делото състав на районен съд, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата инстанция не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, на основание чл. 221, ал.2 АПК вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение постановено по н.а.х.д. № 3919/2022г. на СРС, НО, 94-ти състав в частта, с която съдът е потвърдил наказателно постановление № 22-4332-001092/16.02.2022 г. издадено от Началник сектор към ОПП, СДВР, в частта му, с която на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 ЗДвП на Ц. К. К., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137, ал. 1 ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: